

Súper acció i rialles

La història. De l'Àrtic a Xanghai, tot fent escales a Venècia. Els quatre pingüins, és a dir, el Capità, Kowalski, Rico i el Recluta volten pel món perseguint els súper malvats del Vent del Nord, que es volen fer els amos de tot i més.

La pel·lícula. L'inevitable salt a la pantalla gran de totes les telesèries ianquis es produeix amb l'estrambòtica puntualitat que ho fan les quatre estacions de l'any. Parlant de quatre, els ídem mosqueters creats l'any 2008 per Tom McGrath i Eric Darnell, desembarquen apoteòsics. De fet, són la punta de llança d'un duel a tres bandes: la Walt Disney, Pixar i DreamWorks. I és aquest últim estudi d'animació de l'Steven Spielberg qui s'endu el gat, és a dir, el pingüi a l'aigua. Anem per feina. El pròleg de *Els pingüins de Madagascar*, quan Capità, Kowalski i Rico persegueixen un ou que rodola a tota pastilla per muntanyes de glaç i finalment l'aturen, és una portentosa allau de ritme, humor irònic, síntesi dramàtica i destresa tècnica. De sobte, la trepidant acció s'atura: de l'ou emergeix el *baby* Recluta. esclar, un pingüi és una au, encara que no pugui (sàpiga) volar. A partir d'aquestes escenes inicials, el film dirigit pel tàndem Eric Darnell&Simon J. Smith s'accelera al servei d'una comèdia d'aventures a través, gairebé, dels cinc continents. La intriga derivada dels

tòpics habituals del gènere (els megalòmans que es volen apoderar del món mundial) entra en la trampa dels rols establerts políticament incorrectes, és a dir, mascles que no ho són tant (de testosterònics!) i de femelles gens passives, aguerrides! No obstant, el relat va perdent pistonada segons que enfila el desenllaç. Possiblement tot sigui el resultat d'haver començat genialment. Amb submís criteri al servei de les multinacionals cinematogràfiques, la Generalitat de

Els pingüins de Madagascar

Directors: E. Darnell i S. J. Smith. Guió: M. Cotton, J. Aboud. EUA, 2014. 92'. JC Alpicat, Majestic Tàrraga. 1 desembre.

Catalunya ha doblat els pingüins (amb fonètica laietana) Super3.

El tema. Qui té un amic, té un tresor.

La imatge. Els quatre pingüins passant pel pas zebra, qual Beatles, tot i que camuflant-se!

La frase. "Renego de la naturalesa!", deixa anar Kowalski davant les malvestats d'una Natura salvatge (?). Les identitats són construccions melodramàtiques.

La recomanació. Famílies que vulguin retrobar en pantalla gran el que van gaudir a la petita televisiva.